

REFERATEN.

Calcium in bloed van pasgeborenen. — MARTHA R. JONES heeft bij 22 zuigelingen van 4 uren tot 12 dagen oud een vrij groot aantal bepalingen gedaan van het kalkgehalte van het geheele bloed, van het bloedplasma en van de bloedlichaampjes. Zij nam de noodige voorzorgen, zoodat geen noemenswaarde uitwisseling tusschen lichaampjes en plasma kon plaats vinden; het bloed nam zij uit den sinus longitudinalis superior (ongeveer 15 cM³). Zij kreeg de volgende uitkomsten: voor het geheele bloed gemiddeld bij jongens 9 mgr. per 100 cM³, bij meisjes 8.7 mgr.. Voor het bloedplasma zijn deze getallen 12.3 en 12.2 mgr., en voor de bloedlichaampjes 5.3 en 4.7 mgr.. Gedurende de eerste 12 dagen na de geboorte schijnen deze waarden nog niet of nauwelijks te veranderen. JONES en NYE vonden bij kinderen van 4 weken tot 14 jaren oud in het geheele bloed 9.4, in het plasma 10.0 en in de lichaampjes 8.7 mgr.. Volgens de waarnemingen van MARTHA JONES is dus bij pasgeborenen het gehalte aan kalk van het geheele bloed wat lager dan bij oudere kinderen, het gehalte van de bloedlichaampjes is aanzienlijk lager en van het plasma duidelijk hooger. Gedurende de eerste 12 dagen na de geboorte schijnt het gehalte van de bloedlichaampjes aan kalk nog iets te dalen.

RINGER.

Schommelingen in den zuurgraad van urine en in de afscheiding van phosphaten. — Reeds voor meer dan 70 jaren nam BENICE JONES een daling van den zuurgraad van urine na maaltijden waar. Sindsdien hebben verschillende onderzoekers dit verschijnsel bestudeerd en veelal bevestigd. C. H. FISKE heeft den gang van den zuurgraad van urine met korte tusschenpoozen (van een uur) nog eens nagegaan (*The Journal of biological chemistry*, dl. 49, 1921, bldz. 163 en 171) en daartoe colorimetrisch den werkelijken zuurgraad, dus de concentratie der H-ionen, zoowel als meestal ook de titratie-aciditeit bepaald. Bij de beoordeeling van de uitkomsten moet men in het oog houden, dat zich nog een invloed van langer geleden voorafgegene maaltijden kan doen gelden. Maar verder ook, dat gedurende vasten de zuurgraad schommelingen ondergaat, waarbij meestal een zeer eigenaardige regelmaat aan den dag treedt. Gedurende vasten toch vindt men veelal in de morgenuren een minder zuur worden, een „alkalisch getijde”, zoowel in de H-ionen-concentratie als in de titratie-aciditeit, hoewel deze beide, zooals bekend is, volstrekt niet altijd evenwijdig veranderen. Evenwel, ook als men dit alles in het oog houdt, volgt uit de uitkomsten van FISKE toch ook weer, dat een „volledige” maaltijd na een paar uren de urine minder zuur en soms zelfs alkalisch doet worden. Hierbij valt de duidelijkste verandering in den zuurgraad dikwijls samen met de sterkste afscheiding van sulfaten en phosphaten na den (eiwitrijken) maaltijd en dus met de sterkste vorming van zwavelzuur en phosphorzuur in het lichaam en niettegenstaande deze zuurvorming is de urine